

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMINALĂ A AȘEZAMINTELOR CULTURALE

ANUL 58 Seria II-a Nr. 387 8 pagini 15 bani Miercuri 25 mai 1955

IN APĂRAREA PĂCII

Aspecte de la Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R., care și-a ținut lucrările în zilele de 22 și 23 mai.

O alianță care întărește pacea

Sprajinim din toate puterile noastre Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la Varșovia. Noi știm că scopul acestei alianțe este de a asigura liniștea și securitatea popoarelor iubitoare de pace din Europa, de a întări pacea lumii.

Cu toate că prin părțile noastre zilele au fost mai răcoroase, noi știm să luptăm cu timpul neprielnic pentru a obține recolte mari. În acest scop vom prăși în vara aceasta de 4 ori culturile de cartofi și sfeclă de zahăr și de 5-6 ori culturile de legume și zarzavaturi.

Și pentru că an de an — de când trăim liberi și nu mai lucrăm pe moșia boierului Alaci, ci pe pământul nostru, culegem roade tot mai bogate, ne mai luăm angajamentul de a trimite la oraș tot mai multe produse. Așa înțelegem noi să sprajinim tratatul care ne asigură pacea și liniștea în casa noastră, tratatul care slujește întărirea păcii în lume.

Ion și Ana Creangă
țărani muncitori din Stupini,
raionul Stalin

Sintem mai puternici ca oricând

La umbra unui salcîm de curînd înflorit, cei care trăsese războaie adînci pe ogoarele gospodăriei din Orășoara, raionul Timișoara, prînzeau de amiază. Cei mai mulți terminaseră de prînzul cînd, fiind în mijlocul unui grup, Adalbert Nagy vorbea celor din jur despre însemnătatea conferinței de la Varșovia.

După ce a arătat că alianța de la Varșovia face mai puternice ca oricînd țările iubitoare de pace, brigadierul a îndemnat pe colectivisti și tractoriști să lucreze cu mai multă hărnicie pămîntul.

— Prin încheierea Tratatului de la Varșovia, acum, noi, care iubim pacea, sintem mai tari ca oricînd — a ținut să spună tractoristul Iosif Nagy. — Noi luptăm aici pe ogoare pentru a asigura pîinea poporului muncitor. Dacă dușmanii păcii vor îndrăzni să calce acest pămînt liber și bogat, pe care noi îl lucrăm acum, vom ști cum să-l apărăm. Alături de noi sint sutele de milioane de oameni din țările prietene, care au semnat Tratatul de alianță și prietenie de la Varșovia.

O nouă manifestare a voinței de pace a poporului nostru

Acad. prof. Petre Constantinescu-Iași
Vicepreședinte al Comitetului național pentru apărarea
păcii din R.P.R.

La 22 și 23 mai s-au desfășurat la București lucrările Adunării reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din țara noastră. S-au strîns aici cu acest prilej soli ai păcii din toată țara, indiferent de locul muncii lor, de credința lor, de felul cum gîndesc, de ce neam sint.

Adunarea solilor păcii din țara noastră a avut loc în împrejurări internaționale deosebite. Azi lupta popoarelor pentru apărarea păcii a căpătat o forță nemaîntîlnită. Tot mai dirze, popoarele se ridică împotriva celor care uneltesc un nou război mondial și-i silesc să dea înapoi. La Bandung reprezentanți ai 29 state din Asia și Africa, vorbind limbi diferite, avînd obiceiuri și rînduiri sociale diferite, au găsit împreună calea de înțelegere împotriva jugului colonial, pentru apărarea păcii și independenței lor. Semnarea Tratatului de stat cu Austria, care a avut loc de curînd, acordă acestei țări din inima Europei independența și neutralitatea, scoțînd-o de sub influența ațîțătorilor la război.

Faptul că, potrivit tratatului, Austria a devenit o țară neutră, înseamnă o victorie a păcii. Înseamnă o înfrîngere grea pentru imperialiști, care aveau de gînd să împingă Austria pe calea militarizării și a politicii războinice.

O altă izbîndă a cauzei păcii este istorica conferință de la Varșovia la care au luat parte U.R.S.S. și țările de democrație populară, precum și un observator al R.P. Chineze. La această consfătuire s-a încheiat Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între cele 8 state europene participante și s-a creat un comandament unificat al forțelor armate. Această alianță a celor 8 state nu amenință viața și pacea nimănui, ci dimpotrivă este o mare forță în apărarea păcii.

Noile propuneri ale U.R.S.S. pentru reducerea armamentelor și forțelor armate și interzicerea armei atomice, propuneri primite cu bucurie de cea mai mare parte a populației globului, înseamnă un pas mai departe spre asigurarea păcii, pentru izbăvirea omenirii de grozăviile unui nou război.

În acest timp însă cercurile războinice fac totul pentru a încorda și mai mult situația internațională. Ele înarmează Germania apuseană mărind astfel primejdia războiului. Iată de ce popoarele lumii trebuie să-și înzecească străduințele în apărarea păcii.

În țara noastră lupta pentru pace a luat azi o mare dezvoltare. Poporul nostru a cunoscut pe propria-i piele grozăviile altor războaie. Iată de ce el socotește pacea ca bunul cel mai de preț. Fiecare om cinstit din țara noastră are datoria să aducă o contribuție din ce în ce mai mare la întărirea cauzelor păcii. Comitetele de luptă pentru pace trebuie să cheme mase largi de cetățeni la toate acțiunile ce se întreprind pentru apărarea păcii, pentru întărirea necontenită a patriei noastre, a forței ei de apărare.

La adunarea solilor păcii din țara noastră a răsunat puternic glasul întregului popor în apărarea păcii. Oamenii muncii din țara noastră, de la orașe și sate, au ales cu încredere delegația poporului nostru la marea Adunare a popoarelor, care va avea loc la Helsinki, delegație care va duce în îndepărtată țară a Nordului dorința fierbinte de pace a poporului nostru.

HĂRNICIA, CHEZĂȘIE, BELSUGULUI

Întreținem culturile cu mijloace mecanizate

Convinși din experiența anilor trecuți, de avantajele folosirii științei în agricultură, colectivității din Cenad, regiunea Arad, au semănat anul acesta 460 hectare porumb în cuiburi așezate în pătrat. Semănat la timp și în teren bine pregătit, porumbul colectivității a răsărit viguros, și a înlesnit executarea lucrărilor de întreținere cu mijloace mecanizate în lungul și latul terenului în timp scurt. Astfel, pînă în seara zilei de 16 mai, colectivității au prășit întreaga suprafață de porumb, 66 hectare floarea soarelui, 120 hectare sfeclă de zahăr și 75 hectare cartofi timpurii.

În același timp colectivității se îngrijesc de lucrările în grădina, unde s-au prășit 18 hectare morcovi și 15 hectare usturoi. Brigadierul Lazăr

Barautci, cu brigada sa, a cărei muncă a dat rezultate rodnice, este pînă acum în fruntea celorlalți colectivisti.

Iosif Jambor
corespondent

Întrecere pe circumscripții

Țăranii muncitori din comuna Fundulea știu din proprie experiență și din cele

învățate cu prilejul conferințelor de la cîminul cultural că acolo unde cresc buruienile nu cresc bucatele. Deputații Constantin Stancu și Vasile Ghinea, țărani muncitori,

frunțași ai recoltelor bogate din comună, au povestit de mai multe ori că anul trecut, prășind de 4 și 5 ori porumbul, au cules cu peste 500 kg. porumb la hectar mai mult decît unii vecini ai lor care au prășit porumbul numai de două ori.

În comuna Fundulea, ziua de începere a întreținerii culturilor a fost cu vreo săptămînă în urmă. Țăranii muncitori din circumscripția Nr. 29 a deputatului Constantin Stancu chemaseră la întrecere în vederea terminării ei mai grabnice a primei prășiri pe cetățenii din circumscripția Nr. 28. În dimineața aceea, cu toții au pornit la prășit. În primele 4 zile, pe întreaga comună au fost prășite peste 150 hectare de floarea soarelui și fasole.

În comuna Fundulea, raionul Brănești, din 32 circumscripții, 28 se găsesc în întrecere patriotică în vederea terminării primei prășiri.

Cum muncești, așa culegi

— „Hai, Ioane, la grăp
Că pămîntul s-a zîntat!”
— „De asta nici nu mă doare
Pînă nu dă spinu-n floare”.

— „Hai, Ioane, la grăpat
Ho!da toată s-a zîntat!”
— „Lasă-mă, nu-mi fă necaz
C-o grăpa miine, nu azi”.

— „Hai, Ioane, la prășit
Că porumbul-a-ngălbenit!”
— „Cum o fi, poate s-aștepte
Pînă dă și frunza-a-șapte”.

— „Hai, Ioane, la cules
Că ni-s holdele pe ales!”
— „O fi holda ta și-a lui,
Dar a mea aproape nu-i”.

— „Bine-ai spus și-ai potrivit:
De cules te-aj mintuit.
N-ai arat, săpat la vreme,
Nici de roadă nu te teme,
C-o aduci într-o desagă
Nu-ți mai trebuie teleagă”.

(Cîntec popular auzit în comuna Rogoz, regiunea Baia Mare de Chira Vera, din Tg. Lăpuș, raionul Lăpuș)

Un ajutor de preț în lupta pentru recolte bogate

Din cauza timpului neprielnic, în primăvara aceasta comuna noastră rămăsese în urmă cu muncile de primăvară. Noi, comunistii, ne-am sătuit atunci ce putem face pentru a câștiga timpul pierdut. Trebuia să convingem pe toți țărani muncitori să-și înzecească eforturile. Știam că munca culturală dusă așa cum trebuie ne poate fi sprijin temeinic. La o adunare largită a organizației de bază P.M.R. ce am avut-o de curând, directorul câmpului cultural ne-a informat asupra întregii activități culturale de masă. S-a hotărât că trebuie îmbunătățite îndeosebi munca cu cartea și activitatea gazetei de perete și folosite mai bine decât pînă acum audițiile radiofonice colective.

PE DRUMUL BUN

În cadrul bibliotecii, care din partea organizației de bază e sprijinită de comunistă Sabina Drăgușin, se pregătește acum o consfătuire între țărani muncitori și cîțiva fruntași ai recoltelor bogate din Călinești. Asemenea consfătuiri cu fruntașii au mai avut loc la noi în comună. De data aceasta Marin Stoica, bunăoară, decorat cu Medalia Muncii, va arăta cum prășind de 3-4 ori, executînd copilul la porumbul semănat în cuiburi așezate în pătrat, a obținut 4.200 kg. boabe la hectar.

De cîteva zile, pe ușa bibliotecii a apărut o listă cu cărți legate de îngrijirea culturilor: „Foloasele prașilelor”, „Combaterea bolilor și dăunătorilor”, „Aplicarea îngrășămintelor” și alte broșuri ce au fost apoi cerute de o seamă de țărani muncitori.

Și audițiile colective de radio ne ajută în campania de întreținere a culturilor. Pînă nu de mult acestea nu se organizau decît duminica. De la adunarea noastră largită de partid, la emisiunile radio pentru sate se organizează audiții colective de 5 ori pe săptămîină. Aici au auzit țărani muncitori din Călinești multe

sfaturi folositoare date de fruntași ai recoltelor bogate din toată țara. Sfaturi despre întreținerea culturilor au auzit ei și prin gazeta noastră de perete, care cuprinde acum două articole ce vorbesc despre însemnătatea îngrijirii plantelor.

ÎN AJUTORUL CELOR RAMAȘI ÎN URMA

Și conținutul conferințelor s-a îmbunătățit. Ele sînt legate mai strîns de viața și preocupările călineștenilor în această perioadă. Zilele acestea va vorbi la căminul cultural tehniciana V. Ionescu despre pagubele ce le pricinuesc dăunătorii culturilor, pomilor, viței de vie. În materialul pregătit se arată și cită pagubă pricinuesc superstițiile. Pentru că mai sînt unii țărani muncitori din Călinești care nu ies la muncă în anumite zile, fiindcă, spun ei, „e rău de mană” sau „e rău de uscăciune”, conferențiară a ales din comună exemple de țărani muncitori care deși au muncit în acele zile, au cules producții mari și vie și cîmp, precum și exemple de țărani muncitori care neîșind în zilele cu pricina la îngrijitul plantelor și viilor, au avut în toamnă recolte slabe. Pentru a combate superstițiile s-a jucat la căminul cultural scena „Cine bate”.

Responsabilul echipei de teatru pregătește acum scena comică „O zi de mare zor”, în care este vorba despre foloasele îngrijirii culturilor.

Ocupîndu-se îndeaproape de îmbunătățirea muncii culturale de masă și legînd-o de sarcinile cele mai arzătoare ale campaniei agricole, organizația noastră de bază folosește astfel, cu bune rezultate, un mijloc însemnat pentru mobilizarea țărănilor muncitori din comună, în lupta pentru recolte bogate.

Petre Drăgușin

secretarul organizației de bază P.M.R. din comuna Călinești, raionul Topoloveni

Program artistic în cinstea unui Erou al Muncii Socialiste

Uruiul tractoarelor a conținut. Tractoriștii s-au oprit din lucru. În cîmp răsună cîntec vesele. Cine n-a auzit de Vasile Voichiță, Erou al Muncii Socialiste și de vestita lui brigadă? Cu fețele îmbujorate de arșița soarelui, tractoriștii se înveselesc înconjurați de dragostea și prietenia brigăzii artistice. În suflutele lor, odată cu cîntecul artiștilor cîntă bucuria muncii.

Pe ogor, acolo unde se dă lupta pentru roade îmbelșugate, echipa artistică din comuna Fintinele, raionul Istria, prezintă programul său în cinstea cunoscutului Erou al Muncii Socialiste. În mina lui Voichiță filfite steagul de fruntaș. Hărnicia tractoriștilor se bucură de stima tuturor țărănilor muncitori din împrejurimi.

C. STOICIU

SALATA UEMPLUTĂ

Ca și supa de salată, salata umplută se face din foi. Opărim mai întîi salata întregă și o lăsăm să stea cîteva minute în apă fierbinte. Intocmai ca la varză umplută, așezăm între foile căpășinei o umplutură făcută fie din carne tocată și prăjită cu ceapă și miez de pîine stors, amestecat cu ouă tari tocate, fie din bucățele de afumături, verdeață tocată și sare. Legăm apoi cu un fir de ață căpășina pentru

ALBINA

Pagina 2-a

SFAT AGRICOL

Să ne pregătim din vreme pentru plantarea de vară a cartofului

Academicianul T. D. Liscenco prin îndelungate cercetări, a stabilit cauzele degenerării cartofului (scăderii an de an a recoltei) și pe baza cercetărilor a elaborat teoria plantărilor de vară a cartofului. În acest caz cartoful fiind plantat în mijlocul verii, este supus căldurilor numai în primele faze de creștere. Însă aceste temperaturi ridicate nu dăunează plantelor, ci dimpotrivă ajută la dezvoltarea lor, fiind însoțite și de o umiditate și de o hranire mai bogată ce se crează prin lucrările de întreținere. Iar odată cu răcirea timpului la temperaturile cele mai potrivite, de 15-17 grade, plantele încep să formeze tuberculi. În acest fel tuberculii de cartofi capătă o putere ridicată în înmulțire, îmbunătățindu-și totodată calitățile de sămînță.

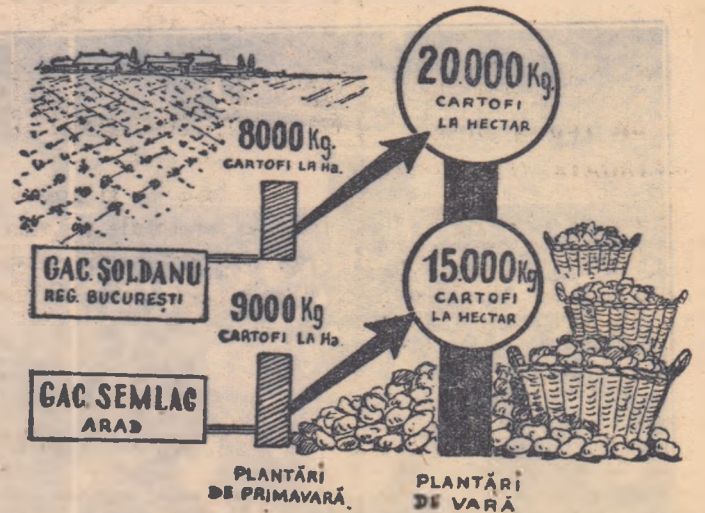
Cîmpul unde se plantează cartofii trebuie să fie lucrat din toamnă și pînă la plantare, astfel ca să se asigure umiditate în sol și o afinare cît mai bună. Lucrările făcute pînă la plantare (arătura adîncă și îngrășarea de toamnă, întreținerea solului curat de buruieni și afnat), asigură menținerea umidității în sol contribuie la creșterea și dezvoltarea cartofu-

Ing. V. COMARNESCU
de la Institutul de
Cercetări Agronomice
București

lui în condițiile cele mai bune.

La sfîrșitul lunii mai cartofii de sămînță se pun la iarovizat în încăperi ră-

de regiuni și anume: în regiunile de munte plantarea se face după 1 iulie, iar în regiunile de șes după 10 iulie. Adîncimea de plantare trebuie să fie de 15 cm. O mare importanță o are întreținerea solului în perfectă stare de curățenie și afinare de la

coroase, așezîndu-se tuberculii într-un singur strat sau două, pe rafturi, podea sau în lădițe speciale. Apoi din 7 în 7 zile cartofii se întorc și se stropesc cu apă, înlăturîndu-se totodată tuberculii stricați. Pentru plantare se folosesc numai tuberculii care au colții groși și scurți, înlăturîndu-se cei care au colți subțiri. La plantare însă trebuie ținut seama

răsărare și pînă la recoltare. Recoltarea se face după ce bruma va vesteji vreji. La recoltare se aleg tuberculii mici și mijlocii pentru sămînță, iar cei mari se dau la consum.

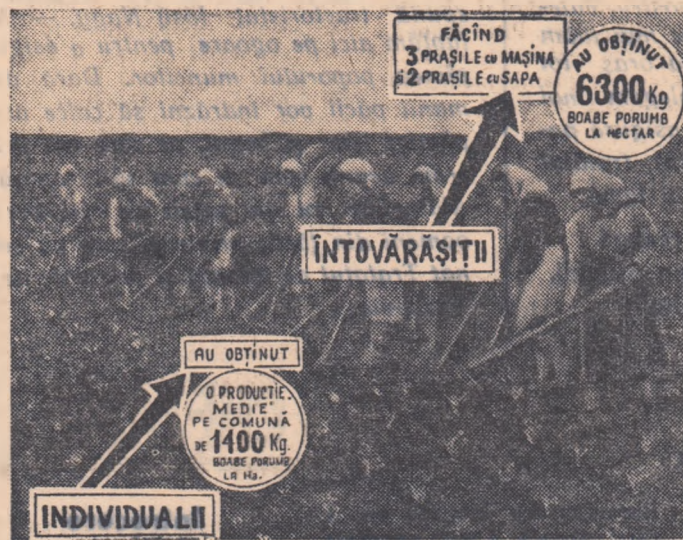
În anul 1953, în urma experiențelor făcute la stațiunile experimentale ale I.C.A.R.-ului, metoda plantării de vară a cartofului s-a introdus și la gospodăriile colective din regiunile cele mai secetoase ale țării, iar în 1954 s-a făcut plantarea de vară în multe gospodării colective din toate regiunile țării, obținîndu-se recolte mari de cartofi, sănătoși și buni pentru sămînță. Producțiile obținute din plantări de vară au fost mult mai mari ca cele din plantări de primăvară. Graficul de mai sus arată această diferență de producție la două gospodării colective.

Succesele obținute au încurajat gospodăriile colective, întovărășirile și gospodăriile țărănești, ca din an în an să mărească suprafețele ce se plantează vara cu cartofi. Astfel gospodăriile colective din regiunea Constanța, în anul 1953 au plantat 20 ha., în 1954 — 100 ha. și în anul 1955 au planificat să însămînțeze peste 500 ha.

6.300 kg. porumb boabe la hectar

Această recoltă a fost obținută în toamna anului trecut de către membrii întovărășirii agricole „Izbinda” din satul Ulești, raionul Urziceni.

Înainte de răsărare ei au grăpat semănătura, iar în timpul vegetației au făcut 3 prașile cu mașina și 2 cu sapa pe rînd, lăsînd cîte 1-2 fire la cuib.

Sfat pentru gospodine

Cîteva mîncăruri bune și ieftine

a nu cădea umplutura. Punem căpășinile la cuptor timp de 20 minute, într-o cratiță cu puțină grăsime și 2 linguri de apă. La masă le putem servi cu smîntînă.

MINCARE DE MĂRAR

Rumenim în grăsime ceapă tăiată mărunt și jumătate lingură de făină. Stingem cu apă caldă și punem să fiarbă împreună, mărar și pătrunjel curățate de cotoarele groase și spălate bine. Punem puși-

nă sare și adăugăm apoi boia sau o lingură de bulion.

BRINZOAICE LA IUȚEALĂ

Măsurăm cu o ceșcuță făină, untură și brînză de vacă sau de oi în cantități egale. Amestecăm și facem din toate o cocă bine frămîntată. Punem puțină sare și lăsăm coca să stea o oră-două la rece. Intindem o foaie de grosimea unui creion, o ungem cu gălbenuș de ou și o presărăm cu

sare. Apoi o tăiem în bucăți pătrate și o coacem în cuptor bine încins.

TURTA DULCE

Punem o jumătate kg. miere într-o cratiță și amestecăm pe marginea mășinei pînă se moaie. Punem după aceea 4 ouă întregi, pe rînd, amestecînd după fiecare, și jumătate kg. făină cernută, cîte puțîn. Amestecăm totul bine, adăugăm jumătate linguriță de bicarbonat, un vîrf de linguriță de scorțișoară, și

nul de cuișoare pisate și un pahar de nuci curățate, nesfărîmate. Ungem tava cu unt sau ulei, turnăm aluatul și punem la foc potrivit.

PRAJITURĂ CU MARMELADĂ

1 kg. marmeladă și jumătate kg. miere se amestecă în apă caldă ca să se moaie, apoi punem 4 linguri untdelemn, o jumătate kg. făină, 2 lingurițe rase bicarbonat, 1 vîrf de linguriță scorțișoară pisată sau cuișoare pisate sau o lingură de rom și 2 pumni de nuci tăiate felii. Ungem o tavă cu untdelemn, punem aluatul și coacem la foc potrivit.

ȘI-AU CUMPARAT AUTOCAMION

Încă de anul trecut gospodăria agricolă colectivă „23 August” din comuna Crasna, regiunea Cluj, a încheiat cu O.R.A.C.A. contracte pentru creșterea și îngrijirea a 7 boi, 2 vaci, 15 porci și 50 miei. Prin aceste contracte, gospodăria colectivă a realizat un venit de aproape 70.000 lei. Pe baza contractărilor și livrărilor de animale și produse animale, colectivității din Crasna și-au cumpărat un autocamion care le ușurează mult muncile de transport.

Hodiș Gheorghe
correspondent

PE TERENURILE ALTĂDATA NEFOLOSITE

În toamna anului trecut, țărani muncitori din comuna Cerătu, au deștelenit 26 hectare de pământ. Cîștigînd aceste noi terenuri, ei au hotărât să formeze o asociație pentru cultivarea orezului.

În primăvara aceasta, sub îndrumarea tehnicianului Jurubiță Ion, ei au pregătit terenul din vreme în vederea însămînțării. Pentru a îmbunătăți aerisirea stratului arabil și a ajuta descompunerea substanțelor organice din sol, asociații au grăpat terenul și după aceea au dat cu cultivatorul pentru a distruge buruienile răsărite. Apoi, cu puțin timp înainte de semănat, ei au făcut o ușoară arătură pe care au grăpat-o.

Muncind după metode înaintate și semănînd o sămînță sănătoasă, țărani muncitori asociați din comuna Cerătu, raionul Segarcea, își asigură anul acesta o recoltă îmbelșugată de orez.

Iacob C. Ion
correspondent

GRIJA PENTRU VIȚA DE VIE

În numeroase rînduri, tehnicienii și inginerii de la stațiunea pomivitică „Istrița” au arătat țăranilor muncitori din comuna Merei, regiunea Ploiești, importanța stropitului viței de vie pentru preîntîmpinarea mamei. Zilele acestea, urmînd îndemnul stațiunii, țărani muncitori din Merei au început această lucrare.

Nu mai în trei zile s-a efectuat stropirea pe o suprafață de 150 hectare vie nobilă. Printre primii care au ieșit la stropirea viilor au fost țărani muncitori Ion Coles, Constantin Gherbăluță, Ionel Iordache, Lazăr Răsvănescu și alții.

Paul Duță
correspondent

ÎN SATUL PRISLOP RASUNĂ DIFUZOARELE

Țărani muncitori din satul Prislop, raionul Năsăud, au hotărât ca prin muncă voluntară să ajute la radioficarea satului lor. Numai de cît el au trecut să ajute la cărățul stîlpilor, săpatul gropilor și întinsul firelor.

Cu sprijinul liniilor de la stația de radioficare Năsăud, în sat au fost instalate zeci de difuzoare. Acum, în casele multor țărani muncitori, printre care Horsa I. Tabără, Vasile Boțan, George Pop și H. Nicolae răsună difuzoarele.

Albu Ștefan
correspondent

E bine ca în timpul liber să ascuți vești din țară și din toată lumea. Iată-i în fotografie pe membrii gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie” din comuna Ștefănești, raionul Pitești, citind ziarul „Știința” în timpul unei pauze făcute la săpatul viei.

Așa ne-am organizat noi munca pentru întreținerea culturilor

În primăvara aceasta noi am însămînțat unele culturi mai devreme ca în alți ani. Floarea soarelui am însămînțat-o, bunăoară, la sfîrșitul lunii februarie. Unii au privit cu neîncredere această muncă făcută de noi. Ne spuneau că timpul nu este potrivit pentru însămînțarea florei soarelui și că ea n-o să răsară de loc. Același lucru ne-au spus și despre sfecla de zahăr și porumbul pe care le-am însămînțat de timpuriu. Atît ei cît și noi ne-am convins apoi că am făcut o treabă bună, grăbind însămînțatul. Astăzi, floarea soarelui, porumbul și sfecla de zahăr sînt mari și frumoase. Zilele acestea vor veni să ne vadă culturile numeroși colectivști din raion.

Însămînțate la vreme, plantele au răsărit și au crescut repede. În timp ce în alte comune din raion se mal însămînța, noi începusem îngrijitul păioaselor și al culturilor prășitoare. Pînă acum am plîvit 200 hectare cu griu, 30 hectare cu plante medicinale. Am prășit de două ori cele 36 hectare cu floarea soarelui și am terminat prima prășală la cele 180 hectare cu porumb. Trebuie să arăt că pentru executarea acestor lucrări, atît brigada întîia cît și a doua de cîmp au lucrat după un plan de muncă întocmit de cei doi brigadieri și aprobat de consiliul de conducere al gospodăriei. La alcătuirea pla-

nului noi am ținut seama, în primul rînd, de volumul mare de lucrări și de timpul scurt ce ni-l cer lucrările de întreținere a culturilor. Am constatat că cele două brigăzi de cîmp nu vor putea singure să execute în cele mai bune condiții lucrările și am cerut ajutorul brigăzilor viticolă-pomicolă și legumicolă. Acestea ne-au asigurat în fiecare zi cite 30-40 oameni. De asemeni, am organizat munca în așa fel ca să fie folosite toate mijloacele mecanizate din gospodărie.

Ajutorul dat de celelalte brigăzi n-a stingherit cu nimic munca lor în sectoarele pe care le au în primire, pentru că munca a mers întocmai după indicațiile date de inginerul agronom al gospodăriei, Teica Ion. Brigada legumicolă cu toate că ne-a dat oameni și nouă, și-a realizat la timp sarcinile din plan. A plantat o jumătate hectar varză de vară, o jumătate hectar castraveți, 4 hectare cu ceapă (ceapa a fost prășită de două ori), a plantat 2 hectare și jumătate cu roșii în cuiburi nutritive. La fel și-a îndeplinit sarcinile și brigada viticolă-pomicolă.

Munca de îngrijire a culturilor nu s-a terminat. Ploile căzute în ultimul timp au făcut să se dezvolte și mai mult culturile, dar odată cu ele apar și cresc buruienile. Se știe că buruienile sînt dușmanul culturilor și trebuie dis-

truse de cum apar, așa cum am făcut pînă acum. De aceea, noi am hotărît să începem a treia prășală la floarea soarelui, a doua la porumb și sfecla de zahăr, precum și plivitul tot pentru a doua oară la păioase. Aceste lucrări noi le vom face la timp, deoarece vom folosi cu chibzuință mijloacele mecanizate din gospodărie, avînd totodată și ajutorul celorlalte brigăzi. Un alt fapt care a dat imbold muncii colectivștilor a fost și întrecerea între brigăzi. Cînd am început îngrijitul culturilor, brigada întîia a chemat la întrecere brigada a doua. Pînă acum în fruntea întrecerii este brigada a doua. Aș vrea să arăt că în această întrecere au ieșit la iveală numeroși fruntași, cu care brigada se mîndrește, așa cum este Cristea Ana, Pravăț Iacob, Niculescu Mircea și alții. Acești tovarăși și-au depășit zi de zi normele de muncă. Întrecerea continuă pînă la terminarea completă a lucrărilor de întreținere a culturilor.

Noi nădăjdum că anul acesta și dobîndim recolte mai mari tocmai pentru că am ținut seamă de unele lucrări pe care anul trecut le-am neglijat.

Girbea Ștefan
brigadier la brigada a doua de cîmp din gospodăria agricolă colectivă „Flacăra”, comuna Sîndreii, raionul Timișoara

Un obicei frumos în comuna Ștefănești

Au trecut multe zile de atunci. La căminul cultural se discutase despre străduințele ce trebuie depuse în toată țara, pentru a se obține în acest an 10 milioane tone griu și porumb. Vasile Radu se angajase să fie printre primii din comună care să termine însămînțările și tot printre primii care să aplice cît mai multe metode noi de muncă.

Am trecut zilele acestea din nou prin comuna Ștefănești. Vasile Radu nu numai că a fost printre primii care a terminat însămînțările, dar a pornit primul la prășitul porumbului și florei soarelui.

L-am întîlnit lucrînd pe ogorul său împreună cu Savu Gaie. Așa lucrează ei: o zi la unul, alta la celălalt.

Obiceiul acesta frumos l-am văzut și la alți țărani muncitori din comuna Ștefănești, raionul Snagov. Familia lui Nicolae B. Nicolae se ajută cu familia lui Zamfir Nicolae. Pînă la amiază au și prășit un hectar de porumb semănat în cuiburi așezate în pătrat. Din cînd în cînd mai cereau sfaturi tehnicianului agronom Staicu Aurel, care mai toată ziua stă pe cîmp și îndrumă țărani muncitori din Ștefănești. Mai ales pe aceia care încă n-au pătruns prea mult în tainele prășitului, la culturile însămînțate în pătrat. Din cînd în cînd numai cei vezi că pune și el mina pe prășitoare și arată la ce adîncime trebuie făcută prășala. Și

în felul acesta numai în două zile s-au prășit 42 hectare în comuna Ștefănești. La tabla de onoare a sfatului i-am găsit scriși pe Ilie Neacșu, Petre Mircea, Zamfir Nicolae, Nicolae B. Nicolae, Radu Vasile și Gaie Savu, care au ieșit printre primii la muncile de întreținere a culturilor.

Munca de întreținere a culturilor continuă cu aceeași însuflețire și în zilele acestea. Țărani muncitori din Ștefănești, raionul Snagov, vor contribui și ei — așa cum s-au angajat în cadrul adunării de la căminul cultural, — la realizarea celor 10 milioane tone griu și porumb boabe.

C. VLAD

Tovarășului Florea Ducu

de la uzinele „Tudor Vladimirescu” București

Să nu te miri că-ți scriu. Îi drept, nu te cunosc din vedere, dar am citit despre dumneata în ziar și tare m-am bucurat.

Ies la cîmp și mi-i mai mare dragul să-mi arunc privirile peste ogoare: peste tot numai scîlpăt de cormane de plug, de boroane și de sape. Duditul tractoarelor umple văile. Și tot mai multe mașini și unelte de acestea împinzesc azi fara noastră. Mă uit la ele și gîndurile-mi zboară spre dumneata, tovarășe Ducu, și spre ceilalți muncitori care, ca și dumneata, muncesc cu drag la strunguri, la cuptoarele încinse, în turnătorii, pentru ca noi să lucrăm mai ușor pe ogoare. Cînd pun mina pe noile mele unelte agricole mă gîndesc că poate-or fi meșterite și de dumneata, pentru noi, oamenii muncii de pe ogoare. De aceea, și eu îmi dau toată silința să muncesc mai bine, mai cu spor.

Eu, pe lîngă alte culturi, am semănat și un hectar cu popușoi în cuiburi așezate în

Vasile Robotă

pătrat. Am stat de vorbă și cu oamenii din satul meu și au semănat și ei popușoiul după metode înaintate.

Tovarășe Ducu, fîn să te înștiințez că însămînțatul l-am sfîrșit la 25 ale lui florar, și acum, cînd văd că popușoi și cartofii și-au desfășurat frunzele crude, inima mi se umple de nădejde. Anul acesta o să am și mai multe produse, fiindcă aplic cu stăruință cele mai noi metode agrotehnice. Avînd mai mult porumb și mai mult griu înseamnă că voi valorifica prin cooperativă mai multe produse. Inseamnă, că voi putea crește și vinde, pe bază de contract, mai multe animale și păsări pentru aprovizionarea orașelor. Așa înțeleg eu să lupt pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Iată de ce și-am scris, tovarășe Ducu: să știi și dumneata cum muncim noi aici pe ogoare, ca să răspundem cum se cuvine ajutorului vostru. Și acum, ca încheiere, îmi las angajamentul să fiu și anul acesta fruntaș. Îți doresc din tot sufletul, duminică și celorlalți muncitori din uzinele „Tudor Vladimirescu” din București, spor la muncă.

Vasile Robotă
țaran muncitor din satul Crivești, raionul Tg. Frumos, decorat cu „Ordinul Muncii” cl. III-a

**În așteptarea
copilului
de Tamás Mária**

*Cade seara, în ferestre
Luminițe s-au ivit.
La o albă cămășuță
Coase acul meu grăbit.*

*Zilele se-mpuținează
Ca și așa din mosor.
Poate mâine bucuria
Poposi-va în privdor.*

*Cine știe, astăzi, mine
Vom avea un bătețel...
Inc-o dată ne vom naște
Și-om trăi atunci, prin el!*

în românește de
Mihail Calmicu

**Adânc brăzdez
acest pământ
de Hans Schuller**

*Adânc brăzdez acest pământ,
sub adierea serii...
Pe-aci, noi alergam, cîntînd
în pragul primăverii.*

*Brăzdez adânc și te zăresc:
Îți împletești cununa
c-un zîmbet cald, copilăresc...
Ce-i și simțind acuma?*

*Deasupra noastră, peste glee,
ne cîntă viitorul,
ca trîlu-acestei ciocîrlîi
ce-și urcă-n slavă zborul.*

*'Acolo unde altădat'
hălăduia robia,
va crește grîu cu bob mășcat,
va crește bucuria.*

*Dă-mi mina aspră, draga mea,
dă-mi mina bătucită,
să colindăm în zori, așa,
prin țara însoțită.*

*Vom trece ape și cîmpii
cu holdele în soare,
iar pruncul nostru va zîmbi,
în mâini prinzînd o floare!*

în românește de
Valeria Boiculesi

Ploaia din iunie

In scrierile sale, Alex. Sahia, adinc cunoscător al vieții
poporului nostru muncitor, a demascat cu tărie și curaj
crunta exploatare la care regimul burghezo-moșieresc a
supus pe oamenii muncii.

In nuvela „Ploaia din iunie” — din care dăm un frag-
ment — marele scriitor prezintă un zguduitor moment
din viața grea a țărănimii muncitoare. In timpul seceri-
șului, Ana, soția lui Petre Măgăun naște doi gemeni pe
cîmp.

de Alex. Sahia

A urmat o răcoare, după care, o
bucurie cu lacrimi i-au umplut
inima și ochii. Și-a desfăcut bra-
țul de pe roată, și palma stîngă și-a
scuturat-o de țărîna.

Ridicîndu-se în genunchi, Ana avea
ochii lărgiți și tulburi. Cu palmele ne-
sigure, din care pierise sîngele, s-a
plecat să-și ridice din miriște — copilul.

De carnea lui roșie, se prinsese fire
de paie și țărîna. S-a ridicat în picioare
și îndreptîndu-și copilul către bătrî-
ia soarelui — l-a smucit de cîteva ori.
S-a auzit un țipăt. Ana l-a apropiat
de sîn, sălbatec, sărutîndu-l în creștel-
tul capului.

L-a scuturat de paie, de pămînt. Și-a
smuls șorțul din față, prefăcîndu-l în
scutec. Repede l-a așezat în pologul
din căruța peste care a întins rogojina,
umbrînd.

Apoi, ca și cînd nu s-ar fi întîmplat
nimic, după ce și-a strîns mai bine
băierile fustei, a plecat spre bărbat să
muncească.

mai dintr-o svîcnitură.

— Petre, spune Ana, uită-te, am nă-
scut.

Măgăun strîmbă privirile către ea,
fără să se ridice.

Femeia are glasul stîns și pe buze
simte cenușă.

— Da, am născut, Petre!

Acestuia îi cade secera din mină și
pe urmă se îndreaptă de mijloc.

— Ce vrei? Am mai pățit așa o-
dată, într-o toamnă pe burniță.

Petre ar voi să spună ceva, să în-
jure mult, își ia însă secera de jos și
în timp ce culcă alte mîmunchiuri, în-
treabă:

— E băiat, Ană?

— Băiat, Petre.

Gitul lui de struț se întinde mai
mult și-ar ride. Spune:

— De ce ai mai venit atunci?

— Păi n-am nimic, sînt ușure.

Din nou, Ana rămase în urmă cu se-

Petre Măgăun era acum tot ud de
sudoare, ca scaldat într-o gîrlă. În
urma lui a lăsat zeci de snopi, trîntiți
în desordine.

Arșița prididește mai mult și pă-
mîntul s-a făcut aproape vînat.

În Bărăgan, pe undeva, parecă ar
arde focuri.

Ana s-a apropiat, însă Petre nu
caută spre ea. Stă dreaptă, cu secera
în mină, așteptînd ca totuși el să spu-
nă ceva. Dar Măgăun seceră înainte
tăind cu lăcomie. Mîmunchiul de grîu
frînt peste tăișul secerii, îl retează nu-

ceratul și Petre fuge cu mult înainte,
ca un lup. Spicele de grîu îl gidilă
sub barba umedă, de care unele ră-
mîn prinse.

S-a lăsat din spre Rusia o bătaie de
vînt caldă. Aduce cu ea, de-a-dura, tă-
vălugi, spuma păpădiei și a scaieților.

Cînd așează mîmunchiul la pămînt,
Petre trage cu ochiul la Ana. Îi lipse-
ște șorțul și fusta arată strîmbă pe
ea. Abia adună firele în palmă și se-
cera, pînă să taie, îi tremură pe mî-
nunchi. O tristeță răscolitoare îi inspi-
ră Ana acum. A născut. A născut al

optulea copil și a venit lîngă el la
muncă.

Ana se ridică deodată, cu privirile
rătăcite. Și cum ține secera în mină,
spune:

— Iar mi-e rău, Petre. Mă duc.

Dur-te, Ană, și nu te mai întoarce.
Stai acolo cu copilul. Vezi să n-adoar-
mă și să dea furnicile peste copil. A-
coperă-l bine.

Petre rămîne iar singur și Ana co-
boară pe răzor, cu buzele aproape albe,
către căruța în care a lăsat copilul.

Dar abia a ajuns și aceleași dureri,
parcă mai puternice, îi umblă prin
pîntece. Se lungeste plîmă de spaimă,
alături de roată. Un copil cu o sticlă
în brațe, a venit pînă aproape de Ana,
de sigur după apă. A rupt-o însă la
fugă, împiedecîndu-se.

Boul lui Lisandru Lucea a intrat în
pogon și scormonește cu coarnele în-
tr-o claie. Ana gîndește: „Dacă s-ar
întoarce Petre să-l vadă”.

Durerile îi încîrcesc trupul — cuprin-
zînd iar roata căruții. Un geamăt și
în sfîrșit, o ușurare fără margini, de-
finitivă. S-a auzit un țipăt. Ana sare
repede și zîmbînd, ridică din miriște,
al doilea copil. Acum în cîmp, sub do-
goare de iunie, pînă aproape de tot,
se auză țipetele de gumă a doi copii.
Ana ascultă atentă vîcărelile celui
din căruța, cum se îmbină armonice, cu
încercările de respirație ale noului
născut.

O pereche de fluturi au filitit apror-
piindu-se, însă ea și-a ferit cu teamă
copilul de ei. Dar repede, s-a vestit
tot cîmpul, că Ana, nevasta lui Petre
Măgăun, a născut doi băieți. Cîteva
moașe au ieșit ca din pămînt, îmbăind
cu apă de puț odraslele, legîndu-le bu-
ricele cu fire de arnici roșu — deșu-
lărit de la poalele rochiilor.

Petre s-a întors și el, cu toate că
n-a terminat. A văzut atîta lume strîn-
să la capul locului și i-a fost teamă
să nu i se fi întîmplat Anei ceva. Stă
însă rezemat de capul oiștii și privește
aiurea, peste cîmp, străin de tot ce se
petrece în jurul lui. Ceva mai departe,
pasc caii prîponiți de țărîși, cu frînghii
lungi. Mai mult se învîrtesc decît mî-
nîncă. Au măcinat în copite toată mi-
riștea și fir de verdeață nu mai exis-
tă. Sufără puternic pe nări, zvîrlind
țărîna în toate părțile.

— Și la murgii tăi li se văd coaste-
le, Petre.

— Dacă nu mai dă măoară o ploaie
ne prăpădim cu toții, vorbește Anto-
nie Lungu rezemat cu coatele de dricul
căruții

Petre se dă mai aproape și spune:

— Nu mai e de trăit. Am șapte copii
— cu aștia care veniră acum, fac
nouă, cu noi doi tocmai unsprezece
guri. Să zicem că aștia mici nu prea
cer, dar tot rămînem nouă. N-am decît
locul ăsta, un pogon. Pe urmă n-am
plătit prestație, n-am plătit izlaz.

— Ar trebui să te grăbești, Petre,
că-ți ridică boarfele. Ai văzut ce-au
pățit unii, că li-au luat plapuma și
scoarțele.

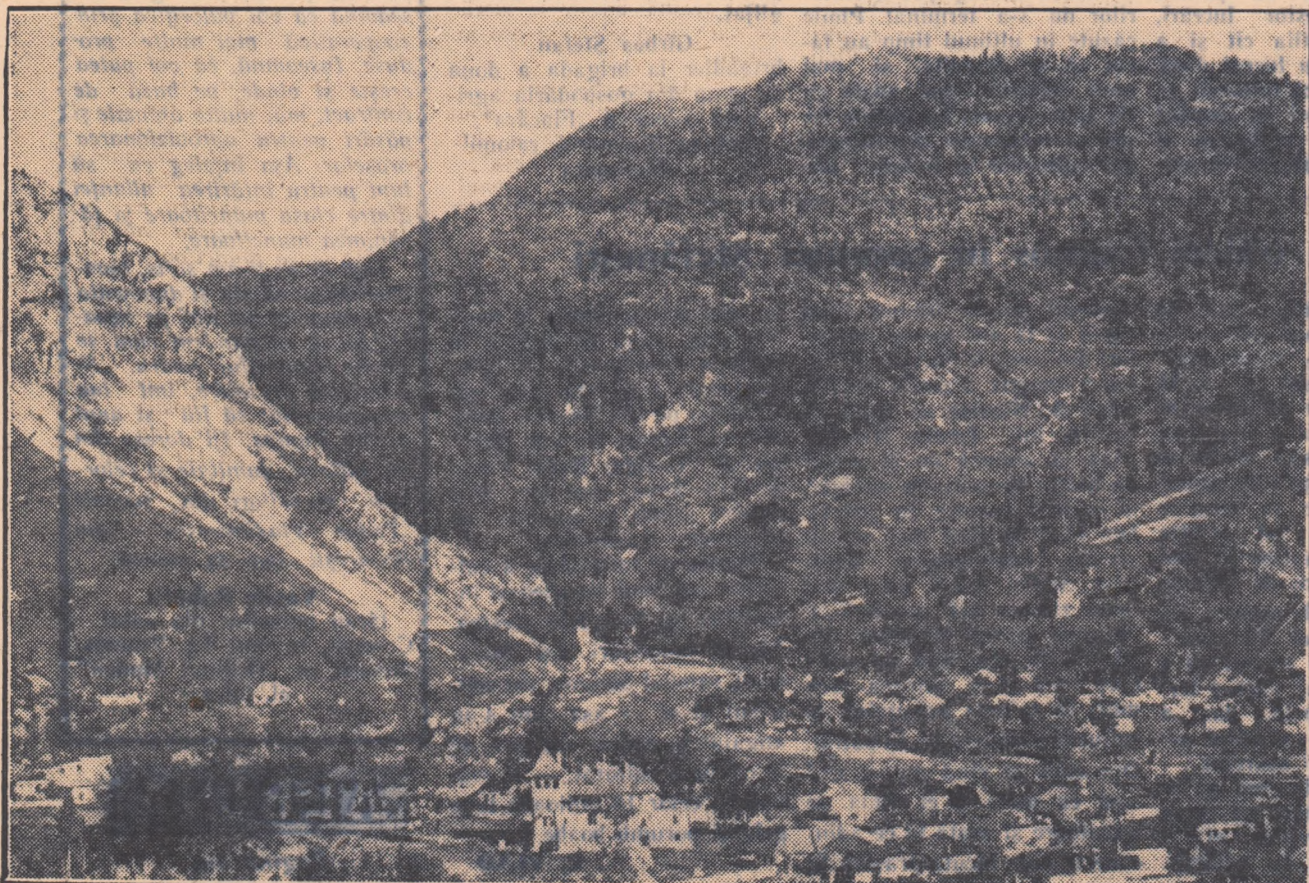
— Dar cum să mă grăbesc, Anto-
nie? Ce vorbă e aia, să mă grăbesc.

— Vinde ceva.

— Ce să vînd. Am ce?

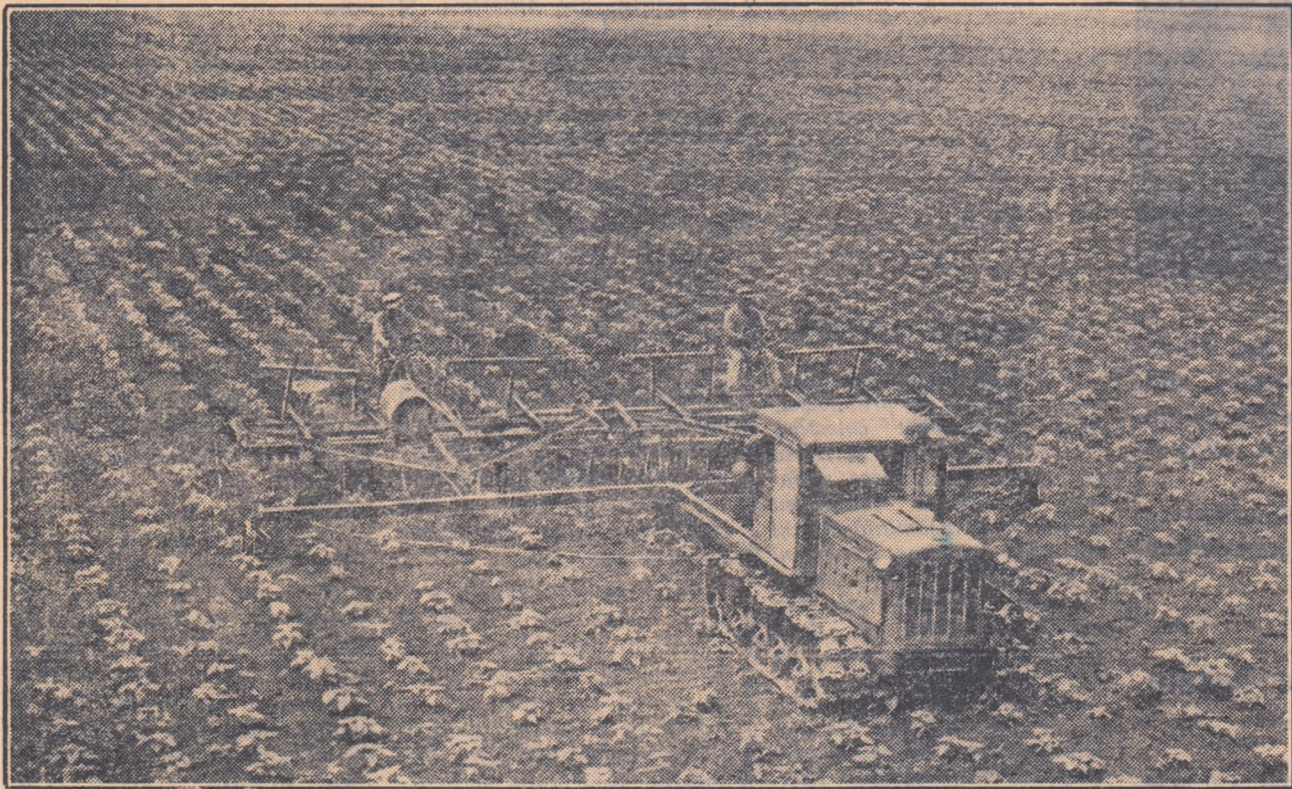
Neașteptat, peste obrazul cerului au
început să se întindă nouri.

Așezată nu departe de izvoa-
rele Dimboviței, comuna Rucăr,
raionul Cîmpulung, are impre-
jurimi deosebit de frumoase.
Viața nouă a înflorit și în acest
colț de țară. Numeroasele case
construite de curînd din piatră
și cărămidă, cooperativa apro-
vizionată cu lucruri trebuicioase,
activitatea rodnică a căminu-
lui cultural, ca și întovărășirea
zootehnică sînt numai cîteva
mărturii ale noii vieți.

Prășitul mecanic în sovhozul „Gigant”

Prășitul este lucrarea de bază în întreținerea și dezvoltarea culturilor. Făcându-se la timp și în bune condițiuni tehnice, această lucrare asigură sporuri mari de recoltă la hectar. Mecanizatorii, muncitorii din sovhozuri și colhoznicii cunosc marea însemnă-

tate a acestei lucrări și nu pierd nici o clipă în executarea ei la vreme.

Fotografia de sus reprezintă prășitul mecanic al florii soarelui însămînțată în cuiburi așezate în pătrat în sovhozul „Gigant” din regiunea Rostov.

Cum este organizată o brigadă de câmp în colhoz

Brigada permanentă de producție este principala formă de organizare a muncii colective în colhozurile din Uniunea Sovietică. Ea este formată dintr-un grup de colhoznicii numiți de comitetul de conducere al artelului agricol. Brigăzii i se dau în seamă cu proces verbal, cel puțin pe perioada unui asolament, loturile de pământ din asolamentul respectiv, fișele, vite de muncă, inventarul de trebuință, mașini agricole și construcții de gospodărie.

Brigada primește în fiecare an de la comitetul de conducere al colhozului sarcina de producție anuală, aprobată de adunarea generală a membrilor colhozului. Sarcina de plan prevede ce culturi anume și în ce cantități trebuie să fie însămînțate pe pământul rezervat brigăzii, trasează sarcinile de orientare asupra recoltelor la hectar, îngrijirile agrotehnice ce urmează a fi date plantelor și fixează zilele-muncă necesare pentru toate lucrările. Fiecare brigadă de câmp este deservită de regulă de o anumită brigadă

de tractoare de la S.M.T. Activitatea ambelor brigăzi se bazează pe planuri întocmite în comun.

Colhozurile și S.M.T.-urile își iau angajamente reciproce unele față de altele. Potrivit unui contract, fiecare brigadă de câmp dă pentru întregul sezon de muncă agricole un anumit număr de colhoznicii pentru lucrul pe mașinile remorcate, pentru deservirea tractoarelor, combinelor și a celorlalte mașini ale S.M.T.-ului care lucrează pe ogoarele brigăzii respective. Colhoznicii care fac parte dintr-o brigadă de câmp aduc, cu propriile lor puteri și mijloace, la locul unde lucrează mașinile, carburantul, uleiurile și apa, fac drum prin semănături înainte de a se începe recoltarea cerealelor cu combinele, transportă grânele treierate de combine, string paie de pe ogoare după recoltare, precum și multe alte lucrări.

Indatoririle șefului unei brigăzi colhoznice sînt largi și variate. Împreună cu agronomul, brigadierul repartizează culturile în asolament,

stabilește cînd, în ce cantități și pe ce ogoare trebuie împrăștiate îngrășămintele, la ce epoci trebuie aplicate diferitele măsuri agrotehnice. El este obligat să ia în primire de la mecanizatorii și colhoznicii lucrările executate, să țină evidența zilelor-muncă, să facă însemnările convenite în carnetele de muncă ale colhoznicilor, să se îngrijească de buna păstrare a semințelor, să organizeze tratarea lor înainte de însămînțare cu chimicale.

Șeful brigăzii este dator să se îngrijească de repararea curentă a construcțiilor agricole de pe teritoriul brigăzii sale, să îndeplinească nevoile personale ale colhoznicilor în ceea ce privește mijloacele de tracțiune pentru lucrul de pe loturile individuale de pe lângă case, etc.

Sistemul brigăzilor îngăduie să se folosească pe scară largă la diferite lucrări mijloace tehnice variate, să se organizeze mai bine munca membrilor artelului, să se ridice neconținut productivitatea muncii.

P. SKVERNIUKOV

Mașinile agricole ușurează munca și sporesc producția

Mașini de semănat, recolat și insilozat porumbul

Între anii 1946—1953, în Uniunea Sovietică s-au dat agriculturii peste 9 milioane și jumătate de felurite mașini și unelte agricole. Pe ogoare au fost trimise noi tipuri de mașini, care să înlănească munca colhoznicilor.

„S.K.G.-4” este o semănătoare cu 4 rînduri. Lucrîndu-se cu ajutorul acestei mașini, colhozurile din regiunea Moscovei au economisit, pe o suprafață de 85.000 hectare, peste 2 milioane zile lucrătoare. O altă mașină, semănătoarea „S.K.G.-6” se folosește la însămînțatul porumbului și florii soarelui. Ea are 6 rînduri. Întrebuințind această mașină, colhoznicii au obținut în mijlociu — pe suprafețe întinse — cîte 2.240 kg. floarea soarelui și 3.500 kg. porumb la hectar.

„K.U.-2” și „S.K.-2,6” sînt mașini care ajută la recoltarea, stringerea, curățitul și totodată însilozarea porumbului. Datorită mecanizării lucrărilor, în anul 1960, Uniunea Sovietică va ajunge să lărgească culturile de porumb cu 28 milioane hectare, față de 3,5 milioane hectare, cu cît au fost lărgite în anul 1954.

Săditul legumelor cu ajutorul mașinilor

„S.R.N.-4” este o mașină cu 4 rînduri, cu care se face săditul în pătrat al legumelor, în special al verzei și al roșiilor. Tot în grădinițele colhoznicilor se află și un dispozitiv mecanic numit „I.G.-9”, care îi ajută să răsădească rapid legumele în ghivece nutritive. Folosind aceste mașini, grădinarii sporesc neconținut recolta. Astfel, colhozul „Bolșevic”, lucrînd cu asemenea mașini, a obținut în medie 28.500 kg. varză sau 32.000 kg. roșii la hectar. Acolo unde varza și roșiile s-au răsădit fără ghivece, după metode și mijloace obișnuite, s-au obținut numai 13.000 kg. varză și 12.000 kg. roșii la hectar.

Mașini pentru crescătorii de animale

Privirile oamenilor de știință sînt îndreptate și spre mecanizarea lucrărilor pentru buna creștere și îngrijire a animalelor. De pildă, tocătoarea de nutreț „D.K.U.-1,2” poate toca boabe, fîn, turte de floarea soarelui, paie, pe care le și transportă la locul de păstrare. O altă mașină „K.P.K.-1,5” spală, taie, opărește și amestecă nutrejurile zemoase. De mult folos este și dispozitivul „P.D.U.-1” care ajută la mulgerea vacilor pe pășuni. În afară de muls, el poate face și răcire și pasteurizarea laptei.

Cercetătorii, constructorii și mecanizatorii sovietici își dau toată silința pentru a face ca munca lucrătorilor din agricultură să fie cît mai ușoară și mai spornică.

DIN NOUȚĂȚILE ȘTIINȚEI ȘI TEHNICEI SOVIETICE

EMISIUNI DE TELEVIZIUNE LA DISTANȚE MARI

Televiziunea este ramura cea mai înaintată a radiofoniei. Cu ajutorul aparatelor de televiziune colhoznicii din împrejurimile Moscovei pot urmări un meci de fotbal sau o piesă de teatru din capitală. Deocamdată emisiunile de televiziune pot fi prinse bine pe o rază de 60-70 km.

Cercetările din ultima vreme ale oamenilor din știința radiofiniei dovedesc că televiziunea poate fi folosită și la sute de ki-

lometri. Cu timpul, spun cercetătorii sovietici, se va putea ajunge ca emisiunile unui centru de televiziune să fie prinse pe jumătate din suprafața globului pămîntesc.

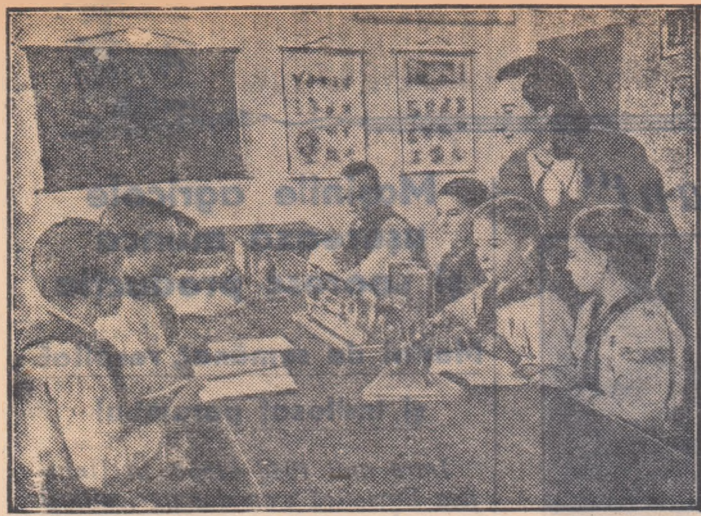
MOTOARE PUSE ÎN FUNCȚIUNE DE VINT

În regiunile de stepă ale Uniunii Sovietice se întîlnesc des turnuri de apă de felul celor pe care le vedem prin unele gări sau gospodării de stat. Turnurile acestea de apă sînt înzestrate cu motoare eoliene (adică motoare puse în funcțiune de puterea vîntului).

Ele ușurează adăparea turmelor aflate pe întinsele pășuni.

Dar ce-i de făcut cînd turma este pornită la drum sau trebuie să schimbe pășunea? Constructorii de mașini agricole au găsit și dezlegarea acestor greutăți. Ei au construit un motor eolian special prevăzut cu un dispozitiv de pompare, care se poate desface și muta după nevoie. Noul tip de motor eolian cu dispozitivul său, la o viteză a vîntului de opt metri pe secundă, ridică de la o adîncime de 10 metri peste 5 metri cubi de apă pe oră.

Se apropie examenele. Elevii școlii din Ilva Mică, raionul Năsăud, învață cu sîrguință. Examenele sînt doar oglinda muncii lor. Școala pune la îndemina elevilor mijloace cu ajutorul cărora copiii pot aplica și înțelege cu ușurință cele învățate.

Fotografia de față ne arată cu cită atenție urmăresc elevii explicațiile învățătoarei privind unele probleme de fizică.

Intîlniri între fruntașii recoltelor bogate și cititorii bibliotecii

Alături de multe alte acțiuni, colectivul bibliotecii sătești din Teiu-Vale, raionul Topoloveni, a organizat și intîlniri între fruntașii recoltelor bogate și ceilalți cititori ai bibliotecii. În cadrul unei asemenea intîlniri, țărani muncitori fruntași Ilie Marinache și Marin Marinache au arătat că, prin însămintarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat și aplicarea lucrărilor de întreținere la vreme, au obținut o producție de 2.000 kg. pînă la 2.400 kg.

porumb la hectar. Cu prilejul intîlnirilor, s-a aranjat și o expoziție de cărți cu tema: „Cartea agrotehnică în sprijinul unei recolte bogate”.

Foloasele studierii cărților agrotehnice și a aplicării celor învățate, au reușit și mai mult pentru țărani muncitori din Teiu-Vale în urma lucrărilor practice făcute pe lotul experimental — din jurul școlii.

Pașaru I. Marin
corespondent

Universal pentru țărani muncitori

De curînd, în comuna Cojocna din raionul Cluj, s-a inaugurat încă un magazin universal. Chiar din primele zile de la deschidere, țărani muncitori au cumpărat o seamă de mărfuri. Din dorința de a răspunde și ei grijii ce li se poartă, într-o adunare generală s-au angajat să valorifice prin cooperativă cît mai multe produse.

Mureșan Alexandru
corespondent

În sprijinul întrecerii

O dată cu deschiderea campaniei agricole de primăvară, între gospodăriile colective din comuna Topatu și Horia s-a pornit și întrecere socialistă, în vederea terminării la vreme a însămintărilor și executării în bune condițiuni a lucrărilor de întreținere a culturilor. Mersul întrecerii socialiste dintre cele două gospodării este cunoscut în întreg raionul Hirșova.

Venind în sprijinul întrecerii, căminul cultural din Topalu împreună cu colțul roșu au prezentat programe artistice în cinstea fruntașilor; au organizat citirea în colectiv a cărților și broșurilor agricole, precum și conferințe cu teme agricole largi.

De curînd, echipele artistice au prezentat un reușit program în cinstea fruntașilor în întrecere. Mult aplaudate au fost cîntecele „La colectivă”, „Tractorista”, „Dor dure”, etc. Șefilor de echipe fruntași, Stancu Candele și Șerban Gheorghe, care zilnic își depășesc normele, le-au fost închinată cele mai multe poezii și strigături. Cu deosebită măiestrie a interpretat echipa de teatru a căminului cultural scena „Seceriș cu măritiș”.

De la o săptămîină la alta

SCHIMB DE DELEGAȚII AGRICOLE ÎNTRE UNIUNEA SOVIETICĂ ȘI S.U.A.

Discuțiile care s-au purtat între guvernul Statelor Unite ale Americii și guvernul Uniunii Sovietice au dus la o înțelegere privind schimbul de delegații agricole între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii.

Guvernul american și-a dat consimțămîntul ca o delegație sovietică cuprinzînd 10 specialiști agricoli să viziteze Statele Unite în perioada din jurul datelor de 10 iulie și 10 august. Delegației sovietice i se va da putința să cunoască munca fermelor din Statele Unite, îndeosebi din statul Iowa, precum și alte instituții care deservesc nevoile agricole.

Uniunea Sovietică s-a arătat bucuroasă atît ca să trimită o delegație agricolă care să viziteze S.U.A. cît și să primească la rîndul ei o delegație agricolă americană. Vizita delegației americane ar urma să aibă loc în perioada 15 iulie și 15 august 1955.

ANGLIA ÎN PEAJMA ALEGERILOR

La 26 mai 1955 poporul englez este chemat în fața urnelor. Au loc alegeri parlamentare.

Zarva făcută de partidele politice burgheze în jurul acestui eveniment n-a găsit răsunset în rîndurile cetățenilor englezi. Rotirea la guvernare a liberalilor,

conservatorilor sau laburistilor n-a îmbunătățit cu nimic traiul omului simplu.

Așa de pildă, viața grea din timpul guvernării laburiste, s-a înrăutățit și mai mult sub guvernul conservator. Au sporit prețurile la făină cu 30 la sută, la zahăr cu 33 la sută, la grăsimi cu 62 la sută, la ulei cu 75 la sută. Impozitele au crescut în această perioadă cu 12 la sută. Anglia a fost împinsă de politicienii burghezi, la carul hodogit al politicii războinice dusă de cercurile cîrmuitoare ale Statelor Unite ale Americii.

Partidul Comunist englez participă la alegeri în condițiuni cu totul deosebite față de celelalte partide. Neavînd nici pe departe posibilități materiale ca partidele burgheze, candidaților Partidului Comunist englez li se fac și o seamă de greutăți. Partidului Comunist nu i-a fost îngăduit, între altele, să se folosească în prezentarea programului său electoral, de emisiunile posturilor de radio engleze.

Și în această perioadă în Anglia se vede limpede voința de pace a marelor largi populare. Poporul englez dorește tratative între marile puteri, interzicerea armelor de ucîdere în masă, renunțarea la remilitarizarea Germaniei apusene. De asemenea, el cere restabilirea drepturilor Republicii Populare Chineze la O.N.U., lărgirea legăturilor comerciale între țări, întărirea păcii și colaborării între popoare.

Cum a apărut viața pe pămînt

Problema originii vieții, adică a originii ființelor care ne înconjoară, animale de tot felul și plante, este una dintre cele mai de seamă probleme ale științei. Orice om își pune această întrebare și caută răspuns. De cele mai multe ori oamenii au dat răspunsuri cu totul greșite, care apoi s-au răspîndit sub felurite credințe neîntemeiate despre originea animalelor, a plantelor și a omului. Cu timpul știința a lămurit pe deplin problema apariției vieții pe pămînt. Astăzi se dă o înțelegere justă acestei probleme, înțelegere bazată pe studii și cercetări și nu pe închipuiri. Dacă totuși se mai găsesc oameni ce cred că plantele și animalele de pe pămînt, ca și omul, au fost create în șase zile de o putere nevăzută, aceasta se datorește lipsei de cunoștințe științifice a acestor oameni.

Cum arăta pămîntul la începuturile sale

Pentru a înțelege originea vietăților de pe pămînt,

ALBINA

Pagina 6-a

de Prof. univ.
M. A. IONESCU

decanul Facultății de Biologie de la Universitatea „C. I. Parhon” din București

trebuie să înțelegem originea pămîntului. Știința a explicat cu multă precizie cum s-a născut pămîntul și care este vechimea sa. Vechimea pămîntului este socotită la peste 3 miliarde de ani. Savanți sovietici ca Fesencov și Schmidt au arătat că pămîntul, ca de altfel toate celelalte planete, au fost la originea lor niște corpuri cerești arzătoare, cu o temperatură foarte ridicată, chiar de mii de grade, cum este astăzi soarele. Deci și pămîntul pe care locuim noi acum a fost într-un timp format din materii topite, arzătoare, cu temperatura de mii de grade. Se înțelege că în acel timp, acum cîteva sute de milioane de ani, pe pămînt nu putea să existe nici un fel de vietate.

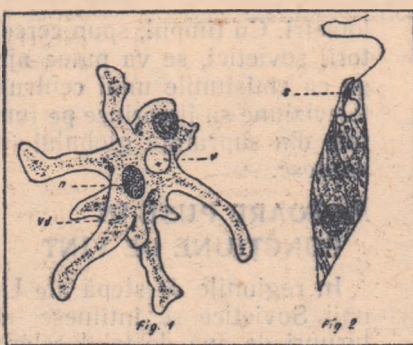
Pămîntul însă s-a răcit treptat. Materiile din care este format pămîntul astăzi, mineralele, erau și atunci, însă din cauza tem-

peraturii ridicate aveau alte înfățișări, alte alcătuiți chimice. Pe măsură ce se schimba temperatura cea înaltă a pămîntului, în temperatură ceva mai scăzută, materiile din care este format pămîntul au început să se combine între ele, lucru care nu se putea petrece atunci cînd pămîntul era în stare arzătoare, cu temperatura de mii de grade. Combinațiile chimice ce se petreceau la suprafața pămîntului au dat naștere la materii cu o alcătuire din ce în ce mai complicată din punct de vedere chimic. În acest mod s-au combinat dintre aceste substanțe, carbonul cu unele metale, împreună cu unele gaze ca hidrogenul și oxigenul și au format niște substanțe mai deosebite, cu o alcătuire mai complicată, care sînt numite substanțe organice. Se numesc așa, pentru că astfel de substanțe se găsesc în cantitate mare în corpul plantelor și animalelor (adică formează organismele). Cu timpul, din aceste substanțe organice

s-au dezvoltat ființe din ce în ce mai complicate.

Primele vietăți

Savanți sovietici ca Oparin, Palladin și alții au arătat că unele substanțe organice simple, care au putut să se formeze în primele oceane care au luat naștere pe suprafața pămîntului atunci cînd pămîntul a prins o coajă solidă prin răcirea sa treptată, au dat naștere la primele vietătoare. Acelea au fost niște ființe mult mai mici decît microbii pe care abia îi observăm azi cu microscopul. Erau însă vietăți, ființe vii, care trăiau în oceane, se puteau înmulți. După un timp îndelungat, aceste mici vietăți au găsit ase-

menea condiții de viață încît au dat naștere la microbi, la bacterii.

Viața odată născută pe pămînt, a continuat să se

dezvolte mai departe, ajungînd să dea naștere la primele celule, cu o alcătuire mai complicată, care se puteau mișca în voie, hrănindu-se și înmulțindu-se. (Fig. 1 și 2). Aceste celule au fost primele plante și primele animale care au apărut pe pămînt. Corpul lor microscopic este format dintr-o picătură de substanță asemănătoare cu albușul de ou (substanță albuminoidă); cele mai multe dintre ele au această picătură de substanță albuminoidă învelită într-o peliculă foarte fină (membrana). Aceasta este celula.

Viața a început însă să se dezvolte din ce în ce mai mult. Unele dintre aceste celule s-au înmulțit foarte mult, dar nu s-au mai separat, ajungînd să formeze niște organisme din mai multe celule. S-au născut astfel plante și animale cu corpul format dintr-un număr mare de celule. Dintre aceste celule unele s-au specializat pentru hrănire, altele pentru înmulțire, altele pentru simțuri, etc. Așa s-au născut diferitele specii de animale, la început mai simple, ca viermii, insectele, păianjenii, scoicile, apoi mai dezvoltate ca peștii, broaștele, șerpii și șopîrlele, păsările, animalele cu blană și cu păr, iar mai tîrziu a apărut și omul.

TRATATUL DE LA VARȘOVIA — UN SCUT AL PACII

Poporul nostru a salutat cu bucurie și adincă creșterea Conferința statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, Conferința la care s-a încheiat un tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală între R. P. Albania, R. P. Bulgaria, Republica Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Populară Română, R. P. Ungară și Uniunea Sovietică.

Tratatul încheiat la Varșovia se deosebește ca de la cer la pământ de tratatele încheiate de puterile imperiale care urmăresc să subjuge popoarele și să dezlănțuie un nou măcel mondial. Această mare deosebire se vede limpede din faptul că toate statele atât mari cât și mici care și-au pus semnătura pe istoricul act, sînt pe deplin egale în drepturi unul față de altul și își respectă cu sfințenie suveranitatea, nimeni neavînd dreptul de a se amesteca în treburile interne ale vreunei țări.

Deosebit de însemnat este în această privință faptul că Tratatul este deschis și altor state, fără deosebire de orînduirea lor socială și de stat, care ar dori să se alăture țărilor iubitoare de pace pentru a contribui astfel la asigurarea păcii și securității popoarelor.

În articolul 11 al Tratatului se arată că: „În cazul cînd în Europa va fi creat un sistem de securitate colectivă și va fi încheiat în acest scop un tratat general european de securitate colectivă, lucru spre care părțile contractante vor tinde neîncetat, prezentul tratat își va pierde valabilitatea în ziua intrării în vigoare a Tratatului general european”.

Strîns unite, țările care au luat parte la Conferința de la Varșovia, au hotărît să ia împreună măsuri care să întărească puterea lor de apărare pentru a da răspunsul cuvenit oricui ar îndrăzni să uneltească împotriva libertății și independenței lor naționale. Aceste măsuri au devenit necesare deoarece, după cum se știe, în ultimul timp Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța au ratificat acordurile de la Paris care dau din nou friu liber militaristilor germani, făcînd astfel să sporească primejdia unui nou război.

Ca atare Tratatul prevede luarea măsurilor pentru apărarea comună în cazul unui atac armat împotriva oricăruia din statele participante. Fiecare stat care a semnat Tratatul va da în cazul unui asemenea atac, ajutor imediat cu toate mijloacele ce i se par necesare, chiar cu folosirea forței armate. În conformitate cu Carta Națiunilor Unite — după cum se arată în articolul 4 — Consiliul de Securitate va fi informat asupra măsurilor luate în baza acestui articol. Aceste măsuri vor fi oprite îndată ce Consiliul de Securitate va fi luat măsuri de asigurare a păcii și securității internaționale.

În Tratat este prevăzut să se creeze un comandament unificat al forțelor armate, precum și un comitet politic consultativ în care fiecare stat care a semnat Tratatul va avea ca reprezentant al său, un membru al guvernului sau un alt reprezentant numit în mod special.

Țările care au încheiat Tratatul de la Varșovia au alături de ele marele popor chinez care este hotărît ca împreună cu popoarele frățești, să lupte împotriva agresiunii, dacă pacea în Europa va fi încălcată.

Potrivit Tratatului de la Varșovia, țările lagărului socialist vor întări și mai mult legăturile lor economice și culturale, dîndu-și ajutor frățesc în uriașa muncă pașnică pe care o desfășoară popoarele lor.

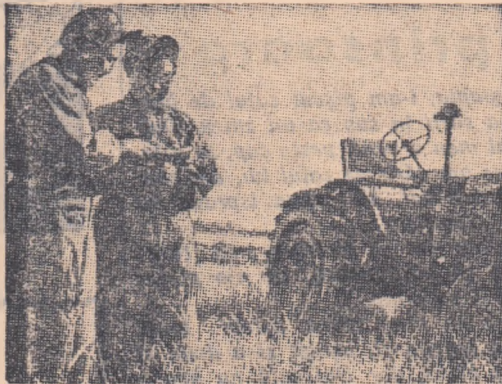
Tratatul de la Varșovia este un puternic scut al păcii în Europa și în întreaga lume, o stavilă de netrecut în calea ațîțătorilor la război.

Din înfăptuirile agriculturii Chinei populare

Culturi duble de porumb și legume

Agronomii chinezi introduc cultura dublă a porumbului și a legumelor pe terenuri pe care înainte se semăna numai porumb. Această metodă, care duce la obținerea unei recolte suplimentare de soia sau arahide, va ajuta la sporirea recoltelor de plante oleaginoase în regiunile cultivate de porumb.

Legumele pot fi cultivate de asemenea

Tractoristele Cin Den-han (stînga) și Po In-tzi (dreapta), de la S.M.T. Hua Cluan, se pregătesc pentru seceriș.

între rîndurile de gaolean, o cereală de primă importanță în China de nord-est.

Gospodăriile de stat din numeroase regiuni ale Chinei au aplicat această metodă cu succes. În cursul anului trecut o gospodărie de stat din provincia Siciuan a recoltat 4.836 kg de porumb și 382 kg de soia la hectar, pe un teren pe care înainte se recolta numai 4.837 kg porumb. Numeroase cooperative agricole de producție și cultivatori individuali au înregistrat rezultate satisfăcătoare. O cooperativă agricolă de producție din provincia Siciuan a recoltat în trecut 2.295 kg porumb la hectar. După introducerea noii metode, cooperativa a recoltat o mare cantitate de porumb și 4.500 kg de arahide.

Cele mai bune rezultate au fost obținute prin semănarea fasolei în rînduri duble între două rînduri de porumb, sau prin alternarea de rînduri duble de porumb și de fasole. Experiența a dovedit că legumele păstrează umezeala solului și împiedică creșterea buruienilor sub tulpina înaltă a porumbului. Rădăcinile acestor legume nu răpesc porumbului hrana necesară deoarece ele iau azotul din aer.

Tot mai mult bumbac

După cum scrie ziarul „Jenminjibao” în provincia Siciuan însămînțările de bumbac au fost efectuate anul acesta pe o suprafață de 4.318.000 mu (un mu=0,01 ha) ceea ce reprezintă cu 413.000 mu mai mult decît anul trecut. Potrivit datelor preliminare, recolta de bumbac din provincia Siciuan va

spori cu 15 la sută în comparație cu anul trecut.

Cultivatorii de bumbac primesc un important ajutor din partea cooperativei de aprovizionare și desfacere care livrează în regiunile de cultivare a bumbacului îngrășăminte, chimicale și inventar.

Situația grea a agriculturii Germaniei apusene

Atît de grea a devenit în ultima vreme situația agriculturii din Germania apuseană, că pînă și un ministru din coaliția de la Bonn a fost nevoit să recunoască acest lucru fără ocol.

Astfel, la una din conferințele de presă ținute la Bonn, Lübke, ministru al alimentației din Germania apuseană, a mărturisit că „agricultura vest-germană trece printr-o criză”. Unele ziare nu se sîntesc să arate și mai pe larg că starea neînchipuit de dezastruoasă din agricultură este

urmarea firească a reinarmării Germaniei apusene.

Situația grea din agricultura lovește în fărânișea din Germania apuseană. Inarmarea duce la creșterea neîncetată a impozitelor. Între prețurile produselor agricole și costul utilajului agricol este o mare prăpastie. Măsurile care ocrotesc importul de produse agricole din străinătate, confiscările de suprafețe tot mai mari de terenuri arabile în scopuri militare, sînt tot atîtea lovituri neîncetate care duc la înrăutățirea situației maselor largi țărănești din

Germania de apus. Din suma de 6 miliarde și jumătate de mărci de datorii țărănești înregistrate în Germania apuseană, 63 la sută se află în spinăra țăranilor cu gospodării mici.

De curînd, a avut loc o adunare a organizației din Germania apuseană numită „Uniunea țăranilor germani”. Criticînd cu asprime măsurile guvernului de la Bonn, care au luat cuvîntul l-au numit cu acest prilej pe Erhard, ministrul Economiei de la Bonn, „groparul agriculturii vest-germane”.

Răspuns la întrebările cititorilor

O pagină nouă în istoria poporului austriac

Jurcă Traian, împreună cu alți țărani muncitori din comuna Tapia raionul Logoj, au cerut revistei lămuriri cu privire la însemnătatea Tratatului de stat cu Austria.

Austria este așezată la înfrîngerea principalelor drumuri care leagă țările din apusul și răsăritul Europei. Populația țării numără 7 milioane locuitori, stăpînînd o suprafață de 84.000 km. pătrați. Marile bogății ale sub-

solului — fier, cărbune, petrol, magnezită, cositor, zinc și sare, ca și numeroasele rîuri — rezeți, bogate în ape — pe care s-au construit zeci de hidrocentrale electrice, au ajutat mult la dezvoltarea industriei. Creșterea vitelor este

indeletnicirea de căpetenie a țăranilor. Vitele și produsele lactate ale Austriei sînt cunoscute în lumea întreagă.

Austria a luat naștere după primul război mondial, în urma destrămării statului imperialist austro-ungar. După cîțiva ani de muncă pașnică, asupra poporului austriac au venit anii întunecați ai ocupației hitleriste. Încălcînd înțelegerile internaționale și dorința de libertate a poporului austriac, armatele hitleriste s-au năpustit în martie 1938, cîntropind întreaga Austrie. Au urmat 7 ani de crîncenă teroare. În timpul acesta, bătrîna Dunăre și frumosul Tirol — cu văile pline de livezi, au fost martorii unor mîrșăvii nemaîntîlnite. Poporul austriac a îndurat din greu povara năpăstuirilor hitleriste.

Anul 1945 a adus poporului austriac bucuria eliberării. Vitează Armată Sovietică, împreună cu trupele aliate, zdrobind pe hitleristi, au descătușat poporul austriac din ghearele fascismului. Dar trecuseră 10 ani de la terminarea celui de al doilea război mondial și Austria continua să nu aibă un tratat care să

pună capăt stării de ocupație. Aștinerea semnării Tratatului de stat cu Austria s-a datorat puterilor apusene, îndeosebi Statelor Unite ale Americii. Guvernele Angliei, Franței și S.U.A. s-au împotrivit tuturor propunerilor făcute în acest rîstimp de Uniunea Sovietică, propuneri care urmăreau crearea unei Austrie libere și democratice.

Primăvara anului 1955 a adus rezolvarea problemei austriece. Străduințele depuse neîncetat de Uniunea Sovietică, discuțiile rodnice purtate între delegația austriacă și guvernul sovietic la Moscova, au înlesnit ajungerea la o înțelegere deplină. Așa s-a putut face ca la 15 mai 1955, Viena și întreaga Austrie să îmbrace vestmintă de sîrbătoare. În palatul Belvedere, miniștrii de externe ai U.R.S.S., Angliei, Franței și S.U.A., pe de o parte și cel al Austriei pe de altă parte, au semnat Tratatul de stat cu Austria.

Austria a devenit o țară suverană, independentă și neutră. Tratatul semnat de marile puteri cu Austria prevede interzicerea unei alipiri forțate a Austriei de către o Ger-

manie militaristă, așa cum s-a întîmplat în trecut. Totodată Austria se obligă să nu se alăture niciunui bloc militar, să nu îngăduie organizații fasciste și baze militare străine pe teritoriul său.

Semnarea Tratatului de stat, care stabilește neutralitatea Austriei, pricinuieste mari nemulțumiri cercurilor imperialiste americane. O Austrie independentă și neutră le dă peste cap planurile lor prin care urmăreau să facă din această țară o bază militară de atac în mijlocul Europei, îndreptată împotriva țărilor iubitoare de pace. Tratatul de stat care asigură independența și neutralitatea Austriei, răspunde însă pe deplin năzuințelor poporului austriac și ale tuturor popoarelor dornice de pace. Forțele păcii din lumea întreagă socotesc semnarea Tratatului de stat cu Austria ca un însemnat succes al luptei lor, merit să ducă la întărirea păcii și securității în Europa.

ALBINA

In acul ALBINEI

Scrisorile
lui
Ilie Poznașu

Am pierdut o prinsoare

Dragi tovarași, am pățit-o: am pierdut o prinsoare făcută cu vicepreședintele sfatului popular din Șoldanu, tovarășul Gîndilă Teodor. El a spus că nu-l fac eu pe Marin Dulceață să se miște. Dar trebuie să vă spun cine-i Marin Dulceață ăsta. Pe scurt, un leneș vestit în Șoldanu și în tot raionul Olenița. Cică pînă să intre lenea-n el, l-a luat înli cu căscături, pe urmă s-a lăsat cu amorfeală pe la încheieturi și cu somn. Parcă ar fi frate bun cu leneșul din poveste, cel care întreba dacă pozmagii-s muiieți. Numa' că ăsta nu se plimbă-n car. Are un cal bunicel, cu care se duce uneori pe la cîmp, să vadă dacă nu i s-a copt griul de pe-acuma. Da' și-atunci, îl urcă nevasta pe cal, să nu obosească omul. De ograda lui, ce să vă mai spun, mai mare ocara: nu tu gard ca lumea, nu tu șanș cu-ățat, nu tu fințină reparată. Pentru toate acestea, consătenii s-au grăbit să-l „evidențieze” la gazeta de perete, cu caricatură în regulă. Dar Dulceață, de lene, nici nu s-a supărat.

Ce-am făcut eu atunci?
Vreo cîteva zile am tot dat tircoale pe lingă casa lui Marin Dulceață. Într-o seară, numai ce-l aud strigîndu-i nevastă-si, de pe prispă:

— Măi, nevastă, ai grijă dimineață să mă urci pe cal, c-am de gînd să mă duc pe la cîmp.

Alit mi-a trebuit! Din zori am fost pe tarlaua lui Marin Dulceață. Aproape de nămiezi a apărut și el, cătare. M-am dat eu pe lingă el, ca străin, l-am întrebat de una-alta și, cînd nici

nu s-aștepta, i-am pișcat calul de bur-tă, de-a sărit în sus ca un zmeu. Dulceață-al meu a venit peste cap, în griu. După ce am sărit pe calul lui, am zbughit-o spre sat, să-l spun isprava lui Teodor Gîndilă:

— L-am pus pe picioare, măi frate! Trebuie să vină acasă, că n-o plezni de joama pe cîmp.

Aștept eu pînă seara, aștept toată noaptea îngrijorat, aștept și a doua zi pînă la prinz, dar Dulceață nu apare. Speriat de-a binele, fug pînă la locul unde-l lăsasem pe leneș. Acesta dormea sforînd de tremura pămîntul. Trag de el vreo jumătate de ceas, pînă-l trezesc, și-l întreb:

— Da' n-ai de gînd să te scoli și să vii acasă?

Tîrziu, cu jumătate de gură, Marin mi-a răspuns:

— De ce să mă grăbesc.. Tot trebuie să vie femeia săptămîna asta să plivească griul... Mă găsește ea, mă suie pe cal și mă duce acasă...

Uite așa, dragi tovarași, am pierdut prinsoarea.

Da' nu mă las. Deocamdată îl fac cunoștință cu „Acul Albinei”.

LA TEATRU

La cămin parcă-s trei sate;
Larma suie pîn-la stele.
Un moșneag amarnic bate
Cu o jordine-n podele:
„Tacă-vă de-acuma gura,
Oameni buni, că-ncepe teatrul”.
Și-și încruntă uitațlura
Să se potolească satul.
Sus pe scenă, seții, iacă,
Pe codaș îl iau în bețe.
„Nu-l lăsa! Dă-l în tarbacă!
— Strigă satul — Să se-nvețe!”
Toți sînt doldora de glume.
Lăcrimînd de drag, moșneagul,
Pe-un flăcău îl vede-anume

Și-l privește cu tot dragul,
Apoi, negăsindu-și locul,
Zice către cei din față:
„Mi-e nepot, bată-l norocul,
Ăl c-un caiet de mustață”.
Și cînd piesa-i terminată
Iar, în sală, spectatorii
Lingă scenă se string roată
Să felicite actorii,
Moșnegelul, dînd din coate,
Strigă, doar de dragul glumii:
„Hai acasă, măi nepoate,
C-ai ajuns de risul lumii!...”

ION ARGHIR

Desen: C. Florian

Unii țărani au obiceiul de a cosi din griul verde, pentru vite.

Moș Ardei:

— Măi, cu ăsta e prăpăd;
Griul sau fin îi e tot una.
Deși-i seară, mă repăd
Să aduc aici stăpîna!

Moș Ardei:

— Hai, degrabă, măi vecină
C-am văzut un om lăltu
Păscînd caii pe mejdină
Și cosînd la tine-n griu...

Femeia:

— Ce curaj, mă, pe netot!
Îl mai pui și-n car, tîlhare?
Stai, încalte-acum să-ți scot
Grișorul prin spinare...

Țăranul:

— Ho, femeie, nu mă bate,
Că sînt eu, degeaba-njuri!
Femeia:
— Bravo ție, măi, bărbate:
Chiar căciula ta ție-o furi!

În comuna Ineu, raionul Ciuc, tunsoarea oilor s-a făcut într-una din sălile căminului cultural.

— Doriți și-o frecție?

FABULĂ

Două nume—aceeași boală

Nu știu care întimplare a pus față-n față
Două mici viețuitoare. Una, mai semeață,
Se înșipse, ascuțită la cuvînt ca sabia:

— Cine ești tu pocitură?

— Ia te rog... sînt Scabia.

— Dar tu știi că eu sînt Rîia? Piel din fața mea.
Du-te pe pustii urito!

Cealaltă ridea:

— Oliolio, ce arătare! De cînd m-am născut,
N-am văzut, mă jur pe cinste, parazit mai slut.
Te știam din auzite, boală de mizerie.

Brrr... De mutra ta și dracul, crede-mă, se sperie.

— Cum cutezi? — se-aprinse rîia — cînd oricine știe

Că ești semn de-ntunecime și de sărăcie?

Cînd otrava-mprășiind-o, cit îți stă-n puțință,

Faci să ard-n bieții oameni foc de suferință?...
...Și așa se improșcară cu venin și fiere,

Fiecare vrînd să pună mina pe putere,
Pînă cînd dezvăluindu-și multele păcate,

Și-au dat seama paraziții, pe neașteptate,
Că făcuseră de geaba mare tărăboi,

Intrucît aceeași mamă aveau amîndoi.

Cum că scabia și rîia sînt de fapt aceeași boală,
Nu-i de loc o noutate. Însă numele înșeală
Uneori cînd paraziții în politică trag sfori,
Vrînd s-aștearnă giulgiul morții peste cele patru zări.
Spre dovadă amînti-voi cum, în urmă cu vreun an,
Se băteau două partide pe Congresu-american.
Democrații își spuneau unii. Ce mai nume de viteji!
Iar ceilalți, republicanii, cam la fel erau de breji.
Purtînd nume felurite — în alegeri adversari,
Colcăiau de-avalma-n mîzgă, frați de singe și dolari.
Ceartă, birfă, huiduiață: unul cade, altul suie
...Și stăpînă pe putere a ajuns aceeași rîie
Care, nevăzîndu-și chipul strîmb și putred în oglindă,
Peste-ntreaga omenire ar poștî să se întindă.
Ci-ndrăznească blestemata rîie — a marilor bancheri
Să ne-ncerce sănătatea și unitele puteri.
Pe deplin își va da seama (Dar atunci va fi tîrziu)!
Că popoarele-i știu leacul. Da, popoarele i-l știu.

AL. N. TRESTIENI